Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: ”Martin Luther”, i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 211. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000550112.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

»Nej, I har aldrig været uvis om jer Salighed, saalænge jeg har kjendt jer. Det seer ikke saaledes ud. – Hvad jeg kunde sige jer om den Sag, det var jer vel en kjærkommen Oplysning og Bekræftelse, – men I har aldrig – – ja, I har nok kjendt den hellige Augustini forfærdelige Tanker derom, – men I har alligevel ikke – – – Nej, saadan er det ikke at tvivle derom! – – man kan ikke udholde at være uvis om sin Salighed ret længe ad Gangen, – skulde jeg have virkelig tvivlet derom en halv Time igjennem, saa var alle mine Ben i mig brændte til Aske. Det er saa uudholdeligt at tvivle, saaat Troen danner sig straks i os, uden at vi veed deraf. Og hvem der har prøvet at tvivle, han glæmmer det aldrig. Hvem kunde glæmme, at han havde – blot den korteste Stund – været i en gloende Ovn. Tvivlen kan man reddes fra ved Troen paa Guds Naade i Jesus Kristus, men man glæmmer den aldrig, man glæmmer aldrig Angsten for Tvivlen. Det kan jeg ikke. Og naar jeg da beder og troer, og dænger Tro paa Tro, – at Troen alene skal gjøre det, og Gjærningerne formaar intet, – da trænger 212 jeg til at faa andre til at tro det samme, thi det bestyrker mig selv, naar de gjør det; intet dæmper Angsten for at tvivle som det at bede og bekjende og saa at faa andre til at tro. Jo, for det var jo en Forbrydelse at faa andre til at tro, naar det ikke var sandt, – men hvor skulde man kunne øve en Forbrydelse – i Guds Navn – – og det skeer – og kan kun skee – i Guds Navn – det at udbrede Troen.«